

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

АННА ЯРОСЛАВНА

ЛІБРЕТТО ДО ОПЕРИ НА 3 ДІЇ В 5 ВІДСЛОНАХ

Музика: АНДІН РУДНИЦЬКИЙ

ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА”

Джерзі Сіті — Нью Йорк, 1969

LEONID POLTAVA

А Н Н А Y A R O S L A V N A

LIBRETTO FOR THE OPERA IN THREE ACTS

Music by ANTON RUDNYTSKY

Copyright by the Ukrainian National Association, Inc.

Published on the occasion of the premiere performance in Carnegie Hall, New York, May 24, 1969, and in Town Hall, Philadelphia, Pa., May 25, 1969, to mark the 75th Anniversary of the UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION.

Опубліковано з нагоди прем'єри в Карнегі Голл в Нью Йорку 24-го травня 1969-го року і в Таун Голл у Філадельфії 25-го травня 1969-го року для відзначення 75-річчя УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ та його всебічної служби народові.

Printed in U.S.A.

SVOBODA PRESS

Jersey City — New York, 1969

А Н Н А Я Р О С Л А В Н А

ОПЕРА НА 3 ДІЯ, 5 ВІДСЛОНОВ

ЛІБРЕТТО

ДІJOВІ ОСОБИ:

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ — князь Украйни-Руси	Бас
ІРИНА-ІНГІГЕРДА — його дружина	Німа партія
АННА ЯРОСЛАВНА — їх дочка	Сопрано
ІГОР РУСИЧ — боярин	Тенор
ГЕНРІХ I — французький король	Баритон
ЛЮЇЗ МОНМОРАНСІ — графиня, при королівському дворі	Меццо-сопрано
КАРДИНАЛ ПАРИЖУ	Бас-баритон
СЛУГА в палаті короля	Тенор
ПРИСЛУГА в князівні Анни	Меццо-сопрано
СКОМОРОХ	Бас
МІНЕСТРЕЛЬ	Тенор

КІЇВСЬКІ ДРУЖИННИКИ, БОЯРИ І БОЯРИНИ, ПОДРУГИ КНЯЗІВНИ
АННИ, КОРОЛІВСЬКІ ДВОРЯНИ, НАРОД ФРАНЦІ.

ДЛЯ ВІДБУВАЄТЬСЯ В XI СТОРІГГІ В УКРАЇНІ-РУСІ ТА У ФРАНЦІ

I ДІЯ

Франція XI сторігга. Кімната у паризькому королівському палаці.

КОРОЛЬ ГЕНРІХ I

(Сам, задуманий). (Монолог).

Ще рік, ще два... А далі, що тоді?
Король-вдівець... І старости лямпада...
Трон без наслідника... Країна у біді... —
Невже ж ти, Генріху, такий залишиш спадок?

Не ваблять зору вже придворні наші кралі.
Отак в собі поволі й догориш...
Че може, може ми старішати вже стали?
Чи без жінок лишився мій Париж?

Щодня й щодня наради та балі,
Астролога нездійснені розради.
Чи так життя провадять королі?
Чого ти ждеш? — злих підшептів, чи зради?

Чи є ще в світі гідна наречена
Для внука Капетинга, чи нема?
Люїз — вона ж кузинка, не для мене,
І годі нам стрічатись крадькома!..

Тяжка ти, королівська короно!

(Входить графиня Люїз Монморансі).

ГРАФІНЯ

Пробач, що я зайшла без дозволу в кімнату,
Королю мій!
Чи це причулося мені:
„Люїз, Люїз!” — так ніжно, як у сні...
Чи кликав ти мене?

КОРОЛЬ

Причулося... і ні:
Між нами все минуло,
Забудь, Графине, про минулі дні...

ГРАФІНЯ

(Арія)
Не дні, а ночі!...
Згадай, як звав мене лілесю своєю,
Як шепотів, що ти мій чоловік...
Як обіцяв короною своєю
Любовний рай наш зберегти повік!
Згадай, королю мій,

Згадай, коханцю мій,
Про наш можливий шлюб натяки і розмови...
Згадай про наші ночі срібні —
Спав увесь світ, лише король не спав...
Згадай про дикий клекіт крові,
Як пригортав, як цілував!...
Згадай!

КОРОЛЬ

Спинись, Люїз!
О, чого не скажеш в любовному екстазі,
О, чого не мовиш у вогні любови...
Та прийшов, прийшов той час:
Подбати не про нас, —
Про королівство наше,
Про Францію прийшов подбати крайній час!
Для Франції наслідників потрібно,
Наслідників, а не пустих забав!
Ніщо вже не єднає нас!
А ти ще й кровно пов'язана зі мною!..

ГРАФІНЯ

(Дует)

Нічого не минуло,
Нічого не мина,
Нічого не забула
Коханка навісна!

Мені немає стриму!
Я добра, я й змія!
Боїться мести з Риму? —
Страшніша месть моя!

Зневажив ти любов мою!
Ти не втечеш від мести!
На королівській честі
Зумію я помститися якстій!
Зневажив ти любов мою,
Ти не втечеш від мести!
На королівській честі
Зумію я помститися якстій!

КОРОЛЬ

Зазнав мій батько муки
За незаконний шлюб...
Мене й далекі внуки
за тебе проклянуту!

Ми зв'язані ріднею,
Далека — та рідня!..
З кузинкою свою
Куди подамся я?

Облиш, забудь минуле, —
Хоч ти і чарівна,
Та що мій край без чести?
Що трон без короля?
Облиш, забудь минуле, —
Хоч ти і чарівна,
Та що мій край без чести?
Що трон без короля?

(Графіння вихоплює з-за пояса Короля кінджал).

ГРАФІНЯ

Візьми кінджал, убий!
Вбий мене, Генріху!
Отут, де ти корону мав накласти
На голову графині молоду! —
Я на твою, на Франції біду
Сама на себе руку накладу!

(Замірюється пробити собі груди кінджалом, Король схоплює її за руку; в цю мить — стук у двері; Король плеє в долоні — входить Слуга; Графіння, вклонивши, відходить, непомітно склавши кінджал у своєму одязі).

СЛУГА

Величноте,
Із буллою від Папи
Їх Еміненція прибув.
Чи зволите прийняти?

КОРОЛЬ

Чекаю — попрохай.

(Слуга виходить, входить Кардинал).

КАРДИНАЛ

Благословеніс Господнє
Приносим з Риму в часі смут.

КОРОЛЬ

Вітаємо і слухаєм.

КАРДИНАЛ

Королю мій, ось тут — посланіс із Риму,
Стосується всіх нас, коли воно від Папи.
(Читає).

Страшного Суду не уникне людська глина...
Петрів намісник із небесних нив
Одруження тобі і всім заборонив
Із рідними до сьомого коліна.
Анатему, анатему він кине
На хату злидня й палац короля

За переступство!..
Загинеш ти. І кинеться чума на люди і поля
За переступство!

КОРОЛЬ

Еміненце,
Не можем відкладати
Із шлюбом:
Твій король — самотній удівець.
Чи роду королівського кінець?
З моєю смертю має вже настati?
А як народ? Що Франція тодi?..
Де радники?
Міністрів клич сюди!

КАРДИНАЛ

Закличемо усіх, та не на раду,
А на затвердження.
Я вже про все подбав...
Тобі дружини не шукати
В дворах Германії, ні в Англії дворi.
Я в Римі радився,
Звеліли передати: —
Порадили нам край на дальньому Дніпрі...

КОРОЛЬ

Це ж на кінці Європи!

КАРДИНАЛ

Для Франції добра
Звернися, Генріху, до берегів Дніпра.

КОРОЛЬ

(Арія про Русь).
Держава Київська... О, Русичів країна,
З гербом-тризубом і хрестовим знаком,
З мечем двосічним і пахучим злаком, —
Вона іде у світ широкою хodoю.
Не буде скоро роду у Європі,
Щоб не зrднivся з князем Ярославом.
Його три доньки
В Норвегії, на Уграх володіють
В величині і славі.
Одна донька лише у князя залишилась:
Перлина Київського двору,
Столиці русичів окраса,
Південна і північна раси
У ній злились, як ті два моря,
Що ними Київ володіє, —
Князівна славна
Анна Ярославна!
(Входять дворяни).

ХОР

Витай, королю наш, витай,
Витай, королю наш, витай,
Увесь, увесь французький край
Вітає короля!

Королю, завжди, що звелиш —
Покірно зробить ввесь Париж! —
Увесь, увесь французький край
Вітає короля!

Твоє бажання — нам закон,
Єднає нас священий трон! —
Увесь, увесь французький край
Вітає короля!

Королю, завжди, що звелиш —
Покірно зробить ввесь Париж! —
Увесь французький край, увесь наш край
Вітає короля!

КОРОЛЬ

Послухайте усі!
Між Римом і між нами
Те стверджено, що вам оголошу:
В далеку крайну
Послів я шлю просити
Руки князівни Анни.

(Між дворянами рух, здивування; Графиня
немов кидається вперед, погувши новину; Ко-
роль до Кардинала — продовжує).

З посольством на чолі
Рушай скоріш до Руської землі,
З дарунками й листом до князя Ярослава,
Прохайте Анну для мене!

(Звертається до Графині).
Тебе, Графине, як даму найзнатнішу
Цього двора,
Я посилаю на береги Дніпра —
В посольстві по дружину.

ХОР

(Тенори, Б.)
Вітаєм вибір ваш, королю,
Зрадіє Край ввесь наш,
Князівну Анну ждем,
Народ за нами поведем!
Вітаєм вибір ваш, королю!
Вітаєм вибір ваш...(i т. д.).

(Сопрано. Альти)
Вітаєм вибір ваш!
Зрадіє Край ввесь наш, королю!

Князівну Анну ждем!
Вітаєм вибір ваш,
Вітаєм вибір ваш, королю!
Князівну Анну ждем... (i т. д.).

КОРОЛЬ, ГРАФІНЯ, КАРДИНАЛ

(*Тріо на тлі хору*).

ГРАФІНЯ

Не помогли мої благання,
Моя любов не помогла:
Все зіпсувала клята Анна
З-над дальніх берегів Дніпра!

Не помогли мої благання,
Не помогла моя любов:
Все зіпсувала клята Анна
З-над дальніх берегів,
З-над дальніх берегів Дніпра!

Не помогли благання,
Моя любов не помогла!
Хай буде проклята Анна
З-над дальніх берегів Дніпра!

КОРОЛЬ

Хай посольство скоріш поспішає
До дальніх берегів Дніпра,
Хай скоріше у Франції засяє
Анна-Регіна, дружина моя!
(*Te же саме — другий раз*).
Хай посольство скоріш поспішає
До дальніх берегів Дніпра!

КАРДИНАЛ

О. не нам волю Божу судить!
Для Франції добра, Королю, треба жити!
О, не нам волю Божу судить,
Для Франції добра, Королю, треба жити,
Треба жити.
Не нам, о не нам волю Божу судить!

(*Король виходить, за ним інші, також Графіння. Біля дверей затримується i, коли всі вийшли — витягає схованій кінджал*).

ГРАФІНЯ

(З кінджалом). (*Арія*).

Королю!
Ти, або твоя чужинка
З оцім кінджалом стане під вінець!

(З люттю).
Була б я Франції найперша жінка,
Якби не Анна — проклята чужинка!
Я не боюсь Страшного Суду,
Яким нас Рим лякає!
З розпуки плакати не буду!
Я помстою палаю!
Я не боюсь Страшного Суду,
Я не боюся Короля!
Усе я виведу на люди...
Хай всіх нас прокляне земля!
На цей кінджал я присягаю —
На мою кривду і любов:
Трон, або помста! — присягаюсь! —
Трон, або кров —
Анни кров!

ЗАСЛОНА

(*Кінець 1-ої Дії*).

ІІ ДІЯ

1-ША ВІДСЛОНА

Двірець-палата князя Ярослава Мудрого у Вишгороді біля Києва. Князь із дружиною і догою — на веранді. Внизу — великий сад. На галевині саду — велика група дружинників, які піснями вітають князя і його родину.

ДРУЖИННИКИ

(Прославний хор).

Гей, відчиняйте ворота граду,
Йде до нас щастя, йде до нас радість,
Гей, відчиняйте,
В дзвони заграйте,
Славте Христа!

Щоби ми вічно з сонцем дружили,
Щоби їміли соняшні крила,
Щоби киянам сили погані
Впали до ніг!

Вже відчинили Златая Врата,
Дзвонизвістили світлес свято.
Йде Ярослава
Дружина-слава,
З нею сам князь!

Слава, слава сонцю красному!
Слава, слава князю мудрому!
Слава!

(Бальоро).

Гей, ковалю, куй меча,
Викарбовуй мідею,
Вийде Київ зустрічатъ
Князя із побідою!
Слава князю мужньому,
Слава князю мудрому!
Вийде Київ зустрічатъ
Князя із побідою!
Кров за кров і месть за месть!
Встане над загравами
Бойовій дружині честь,

А князеві — слава!
Слава князю мужньому,
Слава князю мудрому!
Вийде Київ зустрічатъ
Князя із побідою!

Слава, слава князеві,
Слава, слава доброму,
Слава хороброму,
Слава, слава, слава!

(Дружинники поволі виходять).

КНЯЗЬ ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Анночко-донечко,
Вісткою важливою
Хочу поділитися з тобою
І матір'ю твоєю —
Іриною мосю:

Із неблизького світу —
Із Франції посли у Київ прибули
Від короля.
Прийшли руки просити
Твоєї, Анно!

АННА

О. Боже мій!
Я не знаходжу слів!..
А як же із Ігорем буде?
Він візьме це за зло!..

КНЯЗЬ

Твоїм він не був,
І мови про шлюб не було!

(Арія).

Над Києвом Господня благодать
Простерлася.
Засіяти наш край розумними думками
Хотів би я,
І рай земний залишити синам!
Русь крила міцні розпростерла
В Європи далекі краї,
Щоб орди зі сходу не зжерли

Того, що лишили батьки нам твої й мої!
Та все ж нам обріїв треба нових,
Нових нам потрібно споріднень і меж!..

Жде, Анно, Франція тебе,
Дім славних королів!
Хай завдяки тобі
Зріднятися дві столиці:
Київ і Париж!

АННА

О, так, я згоджуєсь...
Я хочу до княжого слова пристати...

КНЯЗЬ

Завжди пишавсь я
Анною своєю,
І знов, що рішиш мудро
У важливу мить...
Графиню із посольства —
Луїз Монморансі —
Я зараз повідомлю,
Що Генріху нема відмови на Русі!..
Нехай же Бог тебе благословить!
Будь щасна, дочки!
(Князь і дружина цілують Анну, виходять).

АННА

(*Арія*)
Я мов у снах, жила передчуттям,
Що не з боярином, не з Ігорем судилося...
Тому так мало з ним я говорила...
О, маяли якісь небесні крила
Понад моїм життям!..

Лиш Боже сонце знає власний шлях,
Летить, летить поміж зірками...
А ми, як ті хмарини в небесах,
Непогамовно кидані вітрами,
Не знаємо, чи мертвим сном,
Чи урожайними дощами
Прикрасимо своє життя?
А чи себе змарнуєм безпуття
І сліду не залишиться за нами?!

(*Задумано*)
Сумуватиму я за свою землею:
Стольний город...
Батьки...
Україна! —
Батьківщина моя!..

Для України —
Для Батьківщини

Віддаю себе
Чужій стороні!
Хай шлюбом з Генріхом
Зрідниться Франція
Із Руською землею!
О, Руська земле —
Прощай!..

(На веранду швидко входить боярин *Ігор Русиг*).

ІГОР

Я знаю вже про все!
Невже це правда, Анно?!..

АННА

Так, так, боярине,
Пробач і зрозумій.

ІГОР

Не їдь у землю невідому,
Мене не покидай!..

АННА

Ігоре,
Не забувай,
Що із князівського я дому!
Обов'язкам коритися я мушу!

ІГОР

Для тебе я віддав би серце й душу,
А ти — смієшся наді мною!..

АННА

Ти стрінешся з другою
І знайдеш щастя у житті!

ІГОР

(*Арія*)
Я від дитинства тебе знат,
І хоч твою байдужість відчував, —.
Всім серцем тебе я покохав,
Гарячим серцем вояна і мужа!
Я від дитинства тебе знат...
Дружили ми,
А потім і любов,
Любов,
Любов прийшла до мене!
Всім серцем я князівну покохав!..
Відважним у походах княжих був,
Не шкодував ворожої я крові...
Здавалося, усе здобув!
Усе —

Крім твоєї любови!

О, Анно,

Анночко!

Молю тебе:

Не покидай мене!

(Через сад проходить графиня Люїз Монморансі. Погувши голоси — ховається за кущем, прислухається).

(Дует Анни — Ігоря)

АННА

Нас не єднало й не єднає нас ніщо,
Крім дружби!

Боярине, і в мене в серці жаль...

Та є обов'язки, величиніші від мене!

Я Генріха від нині наречена!

Забудь мене! Забудь мене!..

ІГОР

Я мріяв, що руки князівни
Я достойн,

Надіявся я, що серце ти прихилиш!

Хотів ще раз тобі сказати:

Мила! —

Та Генріх роз'єднав нас!

Будь проклятий цей час!

Будь проклятий цей час!

(Анна швидко виходить. Графиня йде з-за куща до боярина Ігоря).

ГРАФИНЯ

Я чула все, про все вже знаю!

І швидко знатимуть усі!

ІГОР

Графиня! Ви???

Посол із Франції?!

Люїз Монморансі?!

ГРАФИНЯ

(Лукаво).

Аж соромно, що я з посольства, друже...

Але не можу я спокійно притглядатись,

Як Генріх викрадає

Красу Руси — і дівчину твою!..

ІГОР

Я короля заб'ю,

Як тільки стріну!..

ГРАФИНЯ

Стрінеш, друже,

Коли ти справді будеш мужем,

То їй Анну матимеш!

(Витягає кінджал).

Візьми оцей кінджал.

З посольством у Париж

Поїдеш ти, —

Я вже про все подбаю!

Лиш присягни хрестом!

(Боярин береже зброю).

(Дует).

ГРАФИНЯ

Я досягла свого

В другім кінці землі!

Я досягла свого —

Помщусь на королі!

Помщусь я іншими руками,

Але таки дійду до влади!

Трон, або кров!

Трон, або кров! —

Королю, вибираї!

ІГОР

Пече мене вогонь!

Терпіти вже доволі!

Я досягну свого —

Помщусь на королі!

Тоді вже, Анно, поміж нами

Ніхто не стане на заваді!

Здобуду Анночки любов!

Здобуду Анночки любов!

Здобуду я свій рай!

Королю — вибираї!

ЗАСЛОНА

(Кінець 1-ої відслони)

2-ГА ВІДСЛОНА

Вишгород, біля Києва, який видко крізь вікна великої гостинної кімнати князівни Анни, у дверці-палаті кн. Ярослава Мудрого.

(Анна в отогенні багатьох подружок — молодих бояринь і двірських пань; у більшості в руках — шитво).

ХОР БОЯРИНЬ

Зірко наша золота,
Дай, Боже, дай!
Ой, медові уста,
Анно, вітай!
Корони нашої перлино,
Найдраща квітко України,
Анно, вітай,
Князівно, вітай!

Скільки в світі є роси,
Дай, Боже, дай!
Стільки в тебе є краси,
Анно, вітай!
Корони нашої перлино,
Найкраща квітко України,
Анно, вітай,
Князівно, вітай!

АННА

Боярині, подружки милі!
Як любо з вами побувати,
Як любо з вами заспівати,
Мої голубки сизокрилі!
Чи пам'ятасте,
Як ми разом росли-виростали,
Як разом вчилися і пустували,
Як про кохання мріючи, пісень співали?..
Чи пам'ятаєте оцю?

ПІСНЯ КНЯЗІВНИ АННИ

За рікою Сулою дикий лебідь ячить...
Зірка впала стрілою...
Сумно так вночі...
Я сумую...

Вишивала квітками я сорочку твою,
Але хто ти, незнаний?
У якім краю,
Орле милий?..

Дики гуси край хати пролетіли в світи...
Моя доля — чекати,
А твоя — знайти!
Я чекаю!..

ХОР БОЯРИНЬ-ПОДРУЖОК

(„Веснівка”)

Ой, устав туман —
То весна!
Ой, парус лан —
То весна!

Веде сонце за рученьку,
Золото сіє, ненъко, ченько,
То ж весна іде!

Гей, візьму-візьму
Зерна я,
Повну пелену
Зерна я
І з весною вийду в поле,
Сійну рясно, щоб соколом,
Щоб соколом урожай шумів!

(БАЛЕТНА КАРТИНА „Танок дівчат”)

АННА

Спасибі, рідні!..
Час прийшов сказати
Новину, для якої я росла;
Посольство з Франції
Прийшло мене прохати
За короля віддатися!..

БОЯРИНІ

За короля?!

АННА

Хто з вас бажає їхати зі мною
В почоті руським спільно у Париж?

БОЯРИНІ

Я, я і я!.. І я!..
Ми всі!
(Всі довкола Анни, вітають, цілують).

ВІТАЛЬНИЙ ХОР

(Із сопрановим сольо).

Вітаєм зіроньку, вітаєм,
Князівну Анну прославляєм!
Нехай же славиться,
Славиться тобою
Велика русичів земля!

Нехай же у французькім краї,
Хай зірка київська засяє!
Нехай же славиться,
Славиться тобою
Велика русичів земля!

Нехай для князя Ярослава
В чужих краях зростає слава!
Нехай же славиться,
Славиться красою
Великих русичів земля!

(Входить Прислуга).

ПРИСЛУГА

Графиня Де Монморансі!..
Чи зволите, князівно, прийняти?

АННА

Попроси.

(Прислуга виходить)

(Входить Графиня, низько склоняється князівні).

ГРАФИНЯ

Поклін князівні й вам усім!

АННА

Вітаєм вас усі!

ГРАФИНЯ

Князівно,
Першою з французів
Я хочу вас обніти
І поздоровити!

(Анна підводить Графиню з колін).

АННА

Встаньте, Графине, з колін...
Дяка тобі за поклін!
Вітає Русь усякого, хто має
У серці Господа
І добрий чин в умі!

ГРАФИНЯ

Так обійми ж,
Майбутня королево, обійми,
І дружба хай між нами не згасає!

Люба князівно,
Щоб подружились ми,
Щоб дружба засяла між нами назавжди...

АННА

Прошу, скажи...

ГРАФИНЯ

Ігоря Русича я покохала
З цілої душі!
Дозволь, щоб він в почоті...

АННА

З нами пішов?

ГРАФИНЯ

Може в дорозі, може в турботі —
В нім спалахне любов!

АННА

Гаразд, Графине,
Сповню твоє прохання
І поможу в твоїм коханні...

ГРАФИНЯ

Візьми ж боярина
Для мене
У Париж!

АННА

Так, рішено:
Поїде він з тобою,
Поїде він з тобою.
А тепер — з нами веселися!

(Молоді боярині, придворні дівчата розпоганяють веселі хори).

ГРАФИНЯ

(Збоку).
Своє я осягнула!..
Свого я досягла!..

ХОР — (Народня).

Тут була, там була
Перепілочка,
Тут була, там була
Невеличенка,
А в перепілочки
Та голівка болить,
Та їх хочеться
Веселитися!

ХОР (2-га народня)

Ой, не рости, кропе,
Ой, не рости, кропе,
Високо та ї у городі,
Високо та ї у городі,
Ой походи коло хати!..

Ой, не ходи, старий,
Ой, не ходи, старий,
Коло моїх ворітчиков,
Коло моїх ворітчиков!

Я того старого,
Я того старого
Не любила,

Од роду не любила.
По його слідочку,
По його слідочку
Покотила,
Каменем покотила!

Ой, походи, молоденький,
Ой, походи, молоденький!
Коло хати, коло моєї хати!
Я до того да молодого,
Я до того да молодого —
Од роду полюбила.
Полюбила!

ХОР (3-тя народня)

(Анна заспівеє).

Король в город заглядає,

Король дівчат вибирає,

Король!

А вже козла вбито —

Король!

Черевички пошито —

Король!

Панчішки шовкові —

Король!

Черевички козлові —

Король!

А в короля —

Жінки нема!

Треба ж його шанувать

І по сім раз цілувать!

Треба ж його шанувать

І по сім раз цілувать!..

Ха-ха-ха-ха!..

(Збуджений, радісний сміх).

ЗАСЛОНА

(Кінець II дії)

ІІІ ДІЯ

1-ша ВІДСЛОНА

Франція XI сторізгя. Париж. У палаці короля Генріха I (Як і в 1-їй дії).

КОРОЛЬ

(Молиться на самоті).

О, Господи, словом молюсь я Твоїм,
Візьми під покров цю державу.
Обителлю слави Своєї
Зроби, о зроби Своїм домом цей дім!

(На колінах).

О, Господи — Франція молиться тут:
Даруй нам нову королеву;
Під знаком гербовним лілеї —
Хай згода і щастя отут зацвітуть!

О, Господи — молиться тут увесь край:
За Київську Анну — дочку Ярослава;
Для множення слави Твоєї —
Наслідника трону нам, Боже, подай!

(Під гас молитви короля ввійшла Графиня. Спинилася, гекає. Король інстинктивно оглянувся, встав).

КОРОЛЬ

Луїз!..
Коли ти увійшла?

ГРАФИНЯ

Пробач, мій Генріху,
Як і завжди — невчасно...

КОРОЛЬ

Забудь про Генріха.

ГРАФИНЯ

Вибач, мій королю ясний,
Не вірила, що зможу — а змогла!
Та ще й радію вибором твоїм:
Князівна Анна — наче скарб у дім...

КОРОЛЬ

(Щиро).

Спасибі, Графине, за щирий привіт,
За все, що зробила!
Читав я твій звіт.

ГРАФИНЯ

Чи Анну кликати?

КОРОЛЬ

Не кликати — прохати.
З Парижу скоро виїдем усі...

ГРАФИНЯ

До Реймсу?

КОРОЛЬ

Так, до Реймсу...

Люїз,

Я хочу попрощатись
Раз і назавжди.

Так, назавжди...

Я дякую за те, що проминуло...

Не нарікай, що розминулись ми. —
Були вже й так розмови між людьми!..
Кузинко, вчасно скаменулись ми

І вчасно про минуле

Ми

За-бу-ли!

(Розлюгена Графиня, швидко вклонивши лівою рукою, виходить).

(З'являється князівна Анна).

АННА

Королю мій!..

КОРОЛЬ

Князівно Анно — люба наречено!..

(Підводить її до крісла).

Сядь, Анно, і послужай,
І розповідь мою —
Прийми, неначе сповідь:

(Арія).

Відколи удівцем я став —
Багато справді пережив,
У боротьбі провів літа,
Але за щастям я тужив: —
Знайдім його в родині,
Для нашої країни,
Щоб Всемогутній нас благословив!

Щоб бути справжніми людьми —
Ще довго треба нам рости.
Але для цього, люба, ми
Ходімо спільно до мети —
Для нашої родини,
Для нашої країни,
Прямуймо, Анно, гідно, я і ти.

Відколи у Парижі ти —
В мое життя прийшла весна;
Ми будем трон цей берегти,
Моя князівна! —
У нашій, у родині,
Для нашої країни —
Щасливі будьмо так, як нині!..
(Король підійшов до Анни).

АННА

(Арія)

Есть усе в моого батька країні —
На три моря розкинулась Русь.
І для будь-кого я України
Не покинула б, друже, клянусь!

Лишала Київ я — свій рідний дім —
З тривогою і болем залишала...
Я звикла в нім,
У нім я виростала...

Я батькові слово дала,
Що для Франції житиму я;
Тоді ще не знала, чи зла,
Чи добра мене жде судьба?

Мій королю, і завтра — мій муже,
Я в Париж прибула назавжди,
І, пізнавши тебе, любий друже,
Я — щаслива, прибувши сюди!
Я щаслива, мій друже, мій муже,
Залишилася тут назавжди, назавжди!

(Король цілує і обіймає Анну).

КОРОЛЬ і АННА

(Дует).

Зійшлися ми у добрий час, —
Хай Бог благословить,
Навік нежай єднає нас
Одя щаслива мить!

Хай наші повняться серця
І радістю, й добром,
Хай буде дружба без кінця
Між Сеною й Дніпром!

Подбаєм спільно про закон,
Без воєн і пригод...
Щасливий королівський трон —
Щасливий і народ!

Щасливий королівський трон —
Щасливий і народ!

ЗАСЛОНА

(Кінець 1-ої відслони)

2-га ВІДСЛОНА

Франція XI ст. Місто Реймс. Площа перед церквою, де франції відбудеться вінгання Генріха I з Анною. До головного входу в церкву, яка стоїть високо, провадять стрімкі широкі сходи.

(Ще досить темно. Смолоскини освітлюють сходи до церкви. На площі прокрадається боярин Ігор).

БОЯРИН ІГОР

(Арія)

Що діяти? — не знаю сам!..
Такі чудові небеса,
Країна ця така чудова...
А я, осліплій від любови,
Не знаю сам, що й робить...
Покинув я Вітчизни береги,
Для тебе, Анно, все покинув...
Любив тебе й люблю,
І буду — до загину!..

Ти немов квітка,
Мов квітка запашна,
Яку мені зірвати годі...
Моя жадана, єдина,
Анна-перлина!

Ти немов зірка,
Що в небі сяє,
То мерехтить,
То ралтом зникає...
Моя бажана,
Анна-кохана!

У сні і наяву
Стойш переді мною
Веселкою живою...
О, богорівна
Анна-князівна!

А де ж Графиня?...
Тут призначила стрічу...
Що то за жінка?
Дивиться у вічі,
Мов янгол той —
А простяга кинджал!...

(На площину, оглядаючись на всі боки, входить Графиня).

ГРАФИНЯ

Друже-Боярине,
Час настає:
Хай тут мужчина
Негідника вб'є!

БОЯРИН

Графине, щиро мовлю:
Сам не знаю,
Чом короля я лихословлю...

ГРАФИНЯ

(Ведуги Боярина сходами вгору).
Забув про Анну? —
За неї борись,
За неї змагайсь,
За щастя, за своє!

БОЯРИН

(Рішуге).
Суперника я знищу!

ГРАФИНЯ

(На сходах вгорі, з Боярином).
Дивись: тут стане Анна,

Король стоятиме оттам,
Ти — тут,
І пімстою святою
Хай твій кинджал засяє!
Затям присягу!
Коли її зламаєш,
Я розповім, що ти пробрався
До короля у двір,
Щоб тут стрічатись
Із Анною своєю! —
Затям присягу!
Хтось іде...

(Графиня і Боярин розходяться, зникають.
Поступово погинає світати. Приходять робітники, прикрашують церкву і площину, кладуть гербону доріжку на сходи до церкви. Тим гасом, на площину входять високий худий Мінестрель-француз і низький товстун — Скоморох-русиг).

СКОМОРОХ (1) і МІНЕСТРЕЛЬ (2)

(Жартівлива пісня).

1. Ти Мінестрель,
Я Скоморох...
2. Ти ах-ах-ах!...
1. Я — ох-ох-ох!...
2. Ти геть осліп,
1. А я — оглуш,
2. Ти — для очей,
1. А ти — для вух!...

(Вдають, ніби ведуть один одного).

1. І ти, як я,
2. І я, як ти...

(Разом 1 і 2).

Такої пари
Не знайти!..
Стягло обом
Живіт украї,
А люди кажуть:
Розважай!..

(Наближаються до центру площини, до робітників, які заслухались).

(Разом 1 і 2).

Ти Мінестрель,
Ти — Скоморох,
Звела нас доленька
Удвох!...

(Відходять).

(Входить французьке духовенство, знать, військові — займають ЛІВЕ КРИЛО сходів до церкви. Між ними — Графиня Люїз Монморанси).

ФРАНЦУЗЬКИЙ ХОР

(Під перегук дзвонів).

Вже надійшов славетний день,
День радости і день пісень,
День Анни надійшов до нас —
Подяка їй у добрий час!
Корона Франції жива —
Вів ле Руа!
Вів ле Руа!

(Входить делегація від князя Ярослава Мудрого — займає ПРАВЕ КРИЛО сходів. Між ними — Боярин Ігор, який згодом поволі просувається ближче до вказаного Графинею місця).

КІЇВСЬКИЙ ХОР

(Двігі).

Славну пару прославляєм,
Нарід Франції вітаєм! —
Ми від князя з України,
З-над блакитного Дніпра:
Анні їй Генріху бажаєм
Миру, щастя і добра!

((Надходить ВЕСІЛЬНА ПРОЦЕСІЯ: король Генріх I, князівна Анна Ярославна, за ними Кардинал, двірські дами, знать).

ПЕРЕГУК ХОРІВ

(Ліве крило, потім — праве).

Л. — Прийтіть, королю, наш привіт!
П. — Прийтіть, королю, наш привіт!
Л. — Хай Бог обох благословить!
П. — Хай Бог обох благословить!

(Король, кн. Анна й інші поволі підіймаються сходами вгору, спиняються на спец. площині перед дверима церкви).

КІЇВСЬКИЙ і ФРАНЦУЗЬКИЙ ХОРИ

(Спільно).

Генріха їй Анну всі вітаєм,
Генріха їй Анну — величаем!
Прийтіть, королю, наш привіт —
Хай Бог обох благословить!
Хай Бог обох благословить!
Хай Бог обох благословить!

(Нарегені їй достойники перед відгиненими дверима темної в середині церкви, в якій видко лише легке хитання свігок. Король і кн. Анна сідають у приготовані для них крісла. На кріслі Генріха I — французький герб, (на кріслі Анни — Тризуб).

КОРОЛЬ

(Встав із крісла, підняв руку).

Французи!..

Гості милі з-над Дніпра!

Прийшла ця сподівана пора:

Господь судив дружину нам преславну —
Князівну Анну Ярославну!

ХОРИ

Віват! Віват!

Слава!

КОРОЛЬ

Князівно Анно,
Заки станеш ти
Дружиною моєю, —
Ось крісло короля
З гербом Лілеї —
Займи ж його,
Красуне степова!

(Король і кн. Анна обмінюються місцями кріслами. Духовні підносять над ними хоругви, а в той час на крилах — перегукуються Хори).

ХОРИ

Віват! Віват!

Слава! Слава! Слава, слава, слава!

Віват!

Слава!

(Над королівською парою підіймають хреста і корогви).

КАРДИНАЛ

Королю Франції,
Чи ти готовий
З любові взяти
За дружину
Анну Київ... —

БОЯРИН ІГОР

(Кидається в напрямі до Короля, з кинджалом у правій руці).

Ніколи!

Ніколи Анна

Не буде твоєю!!!

(Князівна Анна вихилиться вперед і захищає Короля своїм тілом. Боярин Ігор завмер з піднятим кинжалом. Кілька вояків кинулись на Боярина, і після короткої боротьби, схопили його. Загальне замішання. Графиня на мить затулила лицє долонями, потім просувається ближче до Короля. Боярина Ігоря підводять до Короля).

КОРОЛЬ

Хто ти, безумче?!

Скажи, хай чують всі!

(Вояк показує Королеві відібраний кинджал).

Що?!

Мій кинджал?..

Це той,

Що узяла Монморансі!..

Сюди Графиню!

(Військові підводять Графиню).

ГРАФИНА

Так, я знаю,
Знаю цей кинджал:
У Києві його
Украв у мене
Руський Боярин!..

БОЯРИН

(Погувши неправду, Ігор відштовхує від себе варту, став на коліна перед Королем).

Королю, слухай:
Любив я Анну ще з юних літ...
Та знаю від Графині,
Що Анну
Послали сюди — проти волі!

АННА

Ні! Це неправда!
Я сама пішла!
Але мені Графиня повіла
Ще в Києві, що закохалась щиро
в Боярина...
І взяти попрохала
Його сюди.

БОЯРИН

Я був готов
Забути всі турботи —
Та у французькому почоті
Графиню
В Києві я стрів...

ГРАФИНА

І закохавсь,
І закохався в мене!..

БОЯРИН

Ні, ні! —
Мене умовила Графиня,
Що Анна зроду не покине мене,
Коли... коли...

КОРОЛЬ

Кажи!

ГРАФИНА

Прокляття!

БОЯРИН

Коли тебе, Королю, я уб'ю!
Кинджал утиснула у руку, у мою
І клятви домоглася! —
Будь проклята вона!!!

ГРАФИНА

(Арія)

Яка ганьба!
Пропало все, пропало!
У грі завжди хтось програє —
Так, я програла,
І не корона увінчала
Чоло мое,
А ганьба!
Радій, радій же моїм горем,
Королю мій;
Яка страшна,
Яка страшна моя судьба!

Життя стелилось перед нами
Весняними квітками:
Коханкою ти називав,
Корону обіцяв,
Та ось — довів мене до смерти!
А так недавно ще
Здавалось, усе
Пливе спокійно і без журно...
Здавалося, безбурно
Молодість міне моя
І я, немов дитя,
Пройду своє життя
Невинно...

Та влади забажалося!
До трону прямувало...
Програла трон —
Програла і себе,
Програла я усе, що мала...
Твій трон хотіла повалити,
Але сама упала...
Прокляття вам усім!

(В знемозі, в розпучі й каляті Графиня падає на коліна).

КОРОЛЬ

Скарайте їх обох!
Смерти їм!

АННА

Не вбивайте!

Мій королю,
В цю важливу мить
Тебе я прохаю:
Не вбивай, не вбивай!
Прожени їх обох із Краю,
І Господь нас благословить!
Мого серця й життя владар:
О, зроби мені цей шлюбний дар!

Я виросяла на Руському Праві:
Нема смертного присуду
У нашій Державі!
Хай смерти не бачу,
Зумій їм пробачить, —
Не вбивай!

КАРДИНАЛ

Генріху!
Анна захистила своїм тілом
Тебе — Франції Короля!.. —
Вшануй її прохання,
І хай прославиться оця земля!

КОРОЛЬ

Хай буде так.
Спасибі, Анно!
Пустіть їх геть!
(Вояки виводять Графиню й Ігоря, які, низько вклонившиесь Королеві, швидко щезають).

ХОР

(Двігі).

А нині з Богом довершім
Прихід краси у королівський дім,
Прихід краси,
Прихід добра —
У славний Анні

З-над Дніпра!
Тепер наш Королівський Рід
Житиме з Богом на сто літ!
Хай буде мир, хай буде лад!
Преславній парі:
Слава! Слава!
Віват!

АННА

(Кінець арія).

Народе Франції і скоро — мій народе!
Рішив так Бог і судьба моя,
Щоб дружиною я стала
Франції Короля!
Моїй новій батьківщині
Всім серцем служитиму віднині —
Я дбатиму про щастя Короля,
Про добро народу,
Про мир з усіма, з сусідами згоду,
Для всіх справедливість,
Хто французького роду...

А ти, далекий Руський Краю —
Моїх батьків і дідів преславних,
Тебе над усе кохаю!
Як довго жити буду —
Тебе ніколи не забуду!
О, Краю, де я родилась і росла,
Де молодість щасливу прожила, —
В моєму серці ти,
Як мрія, житимеш завжди...
Далека, чарівна, єдина,
Рідна моя —
Україна!..

(Король подає руку Анні, обос повертаються лицем до Кардинала, який продовжує перервану раніше церемонію вінгання. Всі присутні в пошані схиляють голови, стають на коліна. Анну коронують. Заслона поволі опускається).

ЗАСЛОНА

Кінець опери.

Лібретто до опери „Анна Ярославна” (перший проект назви „Анна Регіна”), із сюжетними вказівками композитора Антона Рудницького, було написане у Вашингтоні в 1966 р. і закінчене в Нью Йорку в 1967 р.

Загальне технічне керівництво: Анатоль Домарацький.
Складач: Я. Сидоряк. Верстальник: Володимир Калиновський.
Друк: Роман Падковський. Наклад: 5 000 примірників.
Друковано в друкарні „Свобода”, 81-83 Гренд вул.,
Джерзі Сіті, Н. Дж., ЗСА. 1969 р.

UKRAINIAN PROFESSIONAL
SOCIETY OF OHIO

Dear Friends:

On Friday, November 28, 1969, The Ukrainian National Association is sponsoring an opera entitled "ANNA YAROSLAVNA". As active members of The Ukrainian Community of Greater Cleveland and enthusiastic supporters of Ukrainian culture, you would not want to miss this opportunity to hear this performance.

The enclosed patron tickets at \$10.00 each entitle you to:

1. The best seats in the house for the performance at Parma High School auditorium.
2. A reception with the stars at St. Josaphat's High School after the performance. Refreshments will be served.

Should you want additional tickets, please contact:

Mr. Mike Molesky	481-4597
Mr. Taras Szmagala	842-2699

Use the enclosed addressed envelope to return your check and any unused tickets. Make checks payable to, U.N.A. Greater Cleveland Opera Fund. These should be returned no later than Friday, November 21, 1969.

Very truly yours,

UKRAINIAN PROFESSIONAL
SOCIETY OF OHIO

Taras W. Zenczak
Chairman and President

TWZ:pam

Enclosure

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

on the occasion of its 75th jubilee anniversary

presents

THE NEW AND ORIGINAL OPERA

ANNA YAROSLAVNA

By Antin Rudnytsky

Libretto by Leonid Poltava

PREMIERE PERFORMANCE:

Friday, November 28, 1969, at 8:00 p.m.
at Parma High School Auditorium

West 54th Street and Longwood Avenue

Cleveland, Ohio

Opera in 3 acts on the relations between Ukraine-Rus' and France
in the eleventh century.

Conductor: ANTIN RUDNYTSKY

Cast (in order of appearance):

• LEO REYNAROVYCH	• MARTA KOKOLSKA
• ALICIA ANDREADIS	• IVAN HOSCH
• GEORGE BOHACHEVSKY	• EUGENIA WASYLENKO
• PETRO ZACHARCHUK	• ORYSIA HEWKO
• "KOBZAR" CHORUS and SYMPHONY ORCHESTRA	
• Assistant Stage Director — ZENON CHAIKIVSKY	
• Musical preparation of the Chorus — ROKSOLANA HARASYMOWYCH	
• Choreography — ROMA PRYMA-BOCHACHEVSKY	
• Costumes — ROSALIA KOHUT and MARIA SOKIL-RUDNYTSKY	
• Set Decorations — VASYL DOROSHENKO	
• Sponsor: UNA DISTRICT COMMITTEE OF CLEVELAND, Ohio	

A CAST OF OVER 120 PERFORMERS

Tickets, priced at \$6.00, \$5.00, \$4.00 and \$3.00, may be obtained
from local UNA Branch Secretaries.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

У 75-РІЧЧЯ СВОЄЇ СЛУЖБИ НАРОДОВІ

презентує

ПРЕМ'ЄРУ НОВОЇ ОПЕРИ

Антона Рудницького, пібретто Леоніда Полтави

АННА ЯРОСЛАВНА

що відбудеться

у п'ятницю, 28-го листопада 1969 року

о год. 8-ї вечора

у **Parma High School Auditorium**

при West 54th Street & Longwood Avenue

у Клівленді, Огайо

Опера на 3 дії і 5 віделон із взаємин України-Руси та Франції в XI ст.

Дирігент — АНТІН РУДНИЦЬКИЙ

Головні ролі виконують (у порядку виступу) :

• ЛЕВ РЕЙНАРОВИЧ	• МАРТА КОКОЛЬСЬКА
• ГАЛИНА АНДРЕАДІС	• ІВАН ГОШ
• ЮРІЙ БОГАЧЕВСЬКИЙ	• ЄВГЕНІЯ ВАСИЛЕНКО
• ПЕТРО ЗАХАРЧУК	• ОРИСЯ ГЕВКО
-
- УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „КОБЗАР” і СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА
 - Помічник режисера — ЗЕНОН ЧАЙКІВСЬКИЙ
 - Музична підготова хору — РОКСОЛЯНА ГАРАСИМОВИЧ
 - Хореографія — РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА і її ШКОЛА
 - Костюми — РОЗАЛІЯ КОГУТ і МАРІЯ СОКІЛ-РУДНИЦЬКА
 - Оформлення сцени — ВАСИЛЬ ДОРОШЕНКО
 - Адмініструє: ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛУ УНС
у КЛІВЛЕНДІ

В ОПЕРІ БЕРЕ УЧАСТЬ ПОНАД 120 ВИКОНАВЦІВ

Білети в ціні: \$6.00, \$5.00, \$4.00 і \$3.00 можна набувати у передпродажу
в місцевих секретарів Відділів УНСоюзу.

